

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

الْمُعْتَدِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا

ALLAH, AŞIRI GİDENLERİ SEVMEZ

Kardeşlerim!

Sahabeden üç kişi Resûl-i Ekrem (s.a.s.)'in eşlerine gelerek onun ibadet hayatı hakkında sorular sordular. Peygamber Efendimizin ibadet hayatı kendilerine anlatılınca, içlerinden biri, “Bundan böyle geceleri daima namaz kılacağım.” dedi. Diğeri, her daim oruç tutacağımı, üçüncüsü de hiç evlenmeyeceğini söyledi. Onlar böyle konuşurken Rahmet Elçisi (s.a.s) çıkageldi ve şöyle diyerek aşırılıktan kaçınmaları hususunda onları uyardı: “Allah’a yemin ederim ki, ben aranızda Allah’tan en çok korkan ve O’na en bağlı olanım. Bazen nafile oruç tutarım bazen tutmam. Hem namazımı kılar hem uykumu uyurum; hem de evlenirim. Her kim benim sünnetimden yüz çevirirse, o benden değildir.”¹

Aziz Müminler!

Rabbimizin kâinata koymuş olduğu mizan son derece hassas bir denge üzerindedir. Bu dengeden ufacık bir sapma bile evrende korkunç felakatlere yol açabilmektedir. Küçük kâinat diye nitelenen insan da aynı şekilde hassas bir dengeyle yaratılmıştır. Bu dengede görülecek sapmalar, zamanla insanı aşırılıklara götürür; ruh ve beden bütünlüğünde bozulmalara yol açar. Dolayısıyla dengeli bir hayat için ruh ve beden, madde ve mâna, dünya ve âhîret birbirine feda edilemeyecek öneme sahiptir.

Kardeşlerim!

Mümin için hayatın ölçüsü, her türlü aşırılıktan sakınmaktır. Ne dünya için ahiretten, ne de ahiret için dünyadan geçmektir; asıl denge, bu ikisi arasında sınırsız bir bağ kurabilmektir. Müminin ölçüsü, hayat boyu dalâletten kaçıp hidayete iltica etmektir. Rahman’ın emrine uymak, Resûl’ün yoluna uymaktır.

Kardeşlerim!

Tutarlı bir mümin olabilmenin yolu önce dengeli şahsiyet olabilmekten geçer. Lokman (a.s), oğluna “Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt!”² diye öğüt verirken kişiliğin Rabbimizin koyduğu fitrata ve tertemiz öze uygun olması gerektiğini ifade etmiştir. Namazın belli vakitlerde farz kılınışı, günde beş vakit dilimizden dökülen “bizi doğru yola ulaştır” duası, Furkan Suresindeki infakta orta yolun izlenmesi öğüdü, Kasas suresindeki “Allah’ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma”³ ayet-i kerimesi fitratta var olan bu dengenin korunması gerektiğini bildirir.

Kardeşlerim!

Mümin, övgüsünde yergisinde, sevincinde kederinde, öfkesinde sükûnetinde dengeli olandır. O, yemesinde içmesinde, giyiminde kuşamında, kazancında tüketiminde aşırılıktan kaçınandır. Rabbimiz, hayat yüklü mesajlarıyla bizi dosdoğru bir yola erdirmek ve erdemli bir insan kılmak ister. Bunun için Kerim Kitabında, hayatımızın her kesitiyle ilgili uymamız gereken ölçüler tayin eder. Mademki sınırları belirleyen Allah’tır; kul olarak bize düşen, İbrahim misali Rabbimizin koyduğu emir ve yasaklara uymaktır.

Rabbimiz, “Ey iman edenler! Allah’ın size helal kıldığı iyi ve temiz nimetleri (kendinize) haram etmeyin ve (Allah’ın koyduğu) sınırları aşmayın. Çünkü Allah haddi aşanları sevmez.”⁴ buyurmak suretiyle aşırılıkları yasaklar ve dinin sınırlarına riayet etmemizi emreder. Peygamberimiz (s.a.s) de, şu hadisiyle her konuda olduğu gibi ibadet hayatımızda dahî aşırılıktan sakınmamız gerektiğini vurgular: “Din kolaylıktır. Bir kişi takatının üstünde ibadete kalkışırsa din karşısında aciz kalır. Bunun için aşırıya kaçmayınız, dosdoğru yolu tutunuz ve (salih amellerden alacağınız mükâfattan ötürü) sevininiz.”⁵

Kıymetli Kardeşlerim!

Günümüzde pek çok sıkıntının kaynağında hayatın sırrı olan dengenin alt üst edilmiş olması yatmaktadır. Maddi menfaatlerin esiri olmuş, ancak manevî dünyası alabildiğine fakir kalmış nice insanlar vardır. Dünyanın bir yerinde insanlar açlıktan ölürken, bir başka yerinde israfın her çeşidi sergilenmektedir. Birileri kurşunlar, bombalar, esaretler, işkenceler altında yaşam mücadelesi verirken kimileri alabildiğince haz ve hız peşinde koşmaktadır. Kimileri, yüce dinimizi şiddet, terör, vahşet, katliam kaynağı olarak gösterme çabasıdayken ne yazık ki kimileri aşırılıkları ve sınır tanımazlıklarıyla buna çanak tutmaktadır.

Değerli Müminler!

Zikredilen bütün bu olumsuzlukların reçetesi, insanlığa hidayet ve şifa kaynağı olarak indirilen Yüce Kur’an’dır. Alemlere rahmet, rehber ve en güzel örnek olarak gönderilen Muhammed Mustafa (a.s.)’dır. Yeter ki bizler Kur’an’a ve Resûlullah’a sadakatle, teslimiyetle, itaatle gönül verelim.

Hutbemi Peygamberimiz (s.a.s.)’in bizlere öğrettiği şu dua ile bitirmek istiyorum: “Rabbim! Bütün işlerimdeki ölçüsüzlüğümü, cahilliğimi ve hatamı bağışla. Sen bunları benden daha iyi bilensin.

Allah’ım! Açıkta ve gizli olarak yaptığım, yapacağım bütün günahlarımı, kusurlarımı bağışla. Sen, öne alan ve önce olansın. Sen, geriye bırakan ve sonsuz olansın. Senin her şeye gücün yeter.”⁶

¹ Buhârî, Nikâh, 1; Müslim, Nikâh, 5.

² Lokmân, 31/18.

³ Kasas, 28/77.

⁴ Mâide, 5/87.

⁵ Buhârî, İmân, 29.

⁶ Buhârî, Deavât, 60; Müslim, Dua ve Zikir, 70.